

Onverzettelijk en in the blind

S.V. Marken - AMVJ, zaterdag 23 oktober 2021

De woorden in de kop van deze impressie symboliseren de gebeurtenissen die mijn doen en laten deze week rond het voetbal bezighielden. “Onverzettelijk” in meerdere betekenissen en “in the blind”, omdat ik ook nogal het een en ander van (al dan niet) horen zeggen moest hebben.

Dus eerst nog maar even terug naar dinsdagavond. Degenen onder u die mij lijfelijk van potjes van AMVJ 1 langs het lijntje kennen, weten dat ik het emotionele ego nogal al eens ongezouten op de tong plooi. En ook bij ons aller Ajax is dat, zij het in veel mindere mate, het geval.

Maar afgelopen dinsdag zat ik in de Arena echt muisstil te genieten van een team dat in een flow van vastberaden focus en ongekende onwankelbaarheid- dus volslagen onverzettelijk- de tegenstander gedurende vrijwel de hele match, als gewillig sparringpartner in de galavoorstelling betrok en groots geselde met vier puntgave pareltjes van goals.

Blijkbaar had de leiding van Bordeauxrood er een voorgevoel van, dat er daar iets groots en majestueus stond te wachten, want de (het zij gezegd: om allerlei redenen toch al sterk uitgedunde) selectie werd opgedragen om toch vooral goed en intens naar de kunsten van hun grote voetbalbroers te gaan kijken en de training te laten voor wat die was.

Hoewel, kijkend naar de stand op de ladder, toch een tikkie verbaasd, nam ik aan dat er ook een missive bij was gevoegd dat er de donderdag daarop aan de hand van beelden een schriftelijke overhoring zou volgen. Het leek erop dat dit bewaarheid werd, want ik trof in de kantine een behoorlijk grote groep spelers aan die met open mond keken en luisterden naar de exegese van de als een veldheer op een campingtafel geklommen coach Ricky Kumar.

De beelden waarnaar hij verwees waren niet van de grote broers, maar lieten flitsen zien van de match tegen Aalsmeer. Een gevecht met nogal wat gebreken qua echt voetbal, maar waar het woord onverzettelijk door mij mocht worden neergepen, waar het ging om de aanwakkerende strijd lust in de groep.

In de pittige training die daarop volgde, haalde de coach alles uit zijn kast om aan te geven hoe en met welke onverzettelijke drive er aanstaande zaterdag gestreden dienden te worden.

Ik zag later tot mijn plezier hoe gretig zijn voorbeeld door de groep werd gevolgd.

Vergevingsgezind en gerustgesteld liet ik mijn verkleumde botten door mijn onvolprezen karretje huiswaarts brengen.

Om daar van mijn Truus te horen dat mijn kleindochter had verordonneerd dat ik zaterdagmiddag “onverzettelijk ” (in de overdrachtelijke zin van: “waag het niet om ergens anders heen te gaan”) op haar eerste verjaardagspartij diende op te draven. Een breuk in het-gelukkig sinds kort weer- ijzeren zaterdagpatroon van onder meer de wekelijkse consumptieve processie met het boodschappenkarretje en het AMVJ-voetbalgebeuren.

En vrienden om het bewijs te leveren dat je zo’n toppertje niets kan weigeren plaats ik als opa-chroniqueur eenmalig bijgaande foto van mijn knuffel: Maxine.

Hetgeen dus wel betekende dat ik mij in plaats van te toeren over de nog immer schier eindeloze dijk naar Marken, richting Huizen bewoog om de tijd dat de Kumar Kids er al een half uurtje hadden opzitten. Het was er best gezellig hoor, met een klein cohort aan kleintjes die op hun geheel eigen wijze er een leuk en luidruchtig potje van maakten.

In die zin was de verbinding tussen huiskamer en voetbalbalveld nog wel enigszins aanwezig. Maar ook zonder dat zochten mijn grijze cellen onverzettelijk verbinding met de thuishaven van Marken.

Nieuwsgierig naar het verloop en hoop op goede berichten over Bordeauxrood. Maar toen die uitbleven en het afgesproken contact met de coach meerdere malen bleef steken in een uitnodiging om de voicemail te benutten, was er weinig voor nodig om te veronderstellen dat het vandaag opnieuw niet gelukt was om puntjes te sprokkelen (zoals vorige week)

Helaas werd dit al spoedig bevestigd door de wrede uitslag van 4-1 voor de thuisclub. Het afstruinen van de App-groep van de selectie om iemand te vinden die mij iets kon zeggen over het verloop van de strijd en de scores, leed schipbreuk op de, naar ik moest aannemen, collectieve ineenstorting van alle onverzettelikheden te velde en het vervolgens zoeken naar vergetelheid bij vrouw, vriendin, vriend en/of een vieuxtje-cola.

Door mijn blijkbaar ingeboren hardnekkige ik -ook een vorm van onverzettelikheden-die niet zomaar “in the blind” wilde blijven tikken, zocht ik mijn heil bij een van de vrijwilligerscoryfeeën die Marken rijk is, de onvolprezen Jacob de Weijze, met wie ik tijdens de week al de nodige contacten had over de levering van wederzijdse info.

Een deel daarvan voor mijzelf om te voorkomen dat ik ook qua sfeerbeeld over het knusse Markenhoeve in the blind zou moeten type-gissen. Het was zeker na de voor de thuisploeg gunstige afloop dan ook weer ouderwets oké in de kantine; met het regio-beroemde Rad van Fortuin, dat nog immer met groot plezier en onverzettelikheden wordt aangedreven door zo'n andere Markenskanjer Jan Peereboom.

Een ander deel-wedstrijdfoto's komen terecht bij het sportprogramma van RTVAmstelveen, dat elke dinsdagavond via TV, site en “socials” wordt uitgezonden. (kijk maar eens, best aardig met de Mathijs Groenewoud als profpresentator. Goudeerlijke Jacob vertelde mij als redder in de nood deze zaterdagavond in rasecht Markens dat de het resultaat behoorlijk “against the play” was.

Kortgezegd: AMVJ voetbalde naar zijn opvatting gewoon beter, maar het scoren was voorbehouden aan zijn ploeg. (rust 2-0)

Zeker de tweede helft had AMVJ veruit het beste van het spel, maar na de aansluiting (2-1) viel kwartje uiteindelijk toch weer in Markens voordeel (3-1) met in de slotminuut ook nog een te ruime 4-1. Er viel een pak van mijn hart: niet Corona- of andersoortige virale lamlendigheid was de oorzaak van opnieuw een forse nederlaag, maar het- voor Eén niet onbekende -virus van score-armoe had blijkbaar weer eens toegeslagen.

En zo ja, dan is er nog geen enkele aanleiding om nu al wat voor handdoek dan ook in wat voor ring te gooien. Want als een groot adept van de thuisploeg een dergelijk oordeel velt over deze pot word ik nog onverzettelijker nieuwsgierig naar de bevindingen van onze coach. Daarvoor wordt hij zondagmorgen vroeg in the blind uit zijn slaap gehaald en het resultaat wordt later als naschrift geplaatst door

Dirk